

notícies musicals

BUTLLETÍ DE LA UNIÓ MUSICAL L'HORTA DE SANT MARCEL·LÍ • IIIª ÈPOCA • NÚM. 39 • NOVEMBRE 2010

BANDA

UNIÓ MUSICAL L'HORTA

30 ANYS

- Festes Populars: Un projecte col·lectiu
- Centenari de Miguel Hernández
- La UMH de maig a novembre

30 anys

ÉS FÀCIL DE DIR... QUAN JA ELS HAS COMPLIT!!

Amics i amigues, la Unió Musical l'Horta és una entitat a ple rendiment. Si fem un repàs de l'activitat de totes les seccions des que va acabar l'estiu fins al dia de hui, observarem un llistat tan llarg que fa pensar en *superherois* i *supermans* (també *superheroïnes* i *superwomens*). Però si mireu amb deteniment les caretes de la gent en les fotos que omplin la revista, veureu que d'això res! Es tracta de persones normals, menudes i grans. Aleshores, no hi ha cap altra explicació: molt d'esforç i molta afició!

I no dic cap cosa estranya ni de l'altre món, perquè són, eixe esforç i eixa afició, els elements que han fet possible el miracle de la Banda de Música tots estos 30 anys que ara celebrem: 1980 - 2010. Enhorabona i felicitats!!

El gran acte inicial amb el que obrirem les celebracions serà el proper 28 de Novembre a la sala Iturbi del Palau de la Música de València. Allí ens veurem i no quedarem decebuts. Us ho ben assegure.

En la Junta Directiva no hem arribat a una xifra exacta i indiscutible. No és fàcil d'obtindre. Són moltes les llistes, actes, programes, etc. que s'haurien de consultar, i, fins i tot així, sempre hi haurà potser alguna persona que quedarà fora, encara que sempre estarà dins en el record o la memòria d'algú que fou companya o company seu. Parle, ja ho haureu endevinat, de la xifra exacta de músics i músiques que al llarg d'aquests 30 anys han passat per la BANDA de MÚSICA de la Unió Musical L'Horta. A TOTS I TOTES des d'ací, des de la Junta Directiva, MOLTES GRÀCIES pel trosset de vida que ens heu donat.

2011: ANY NOU, REVISTA NOVA!

Ara fa 13 anys, en la tardor de 1997, apareixia el número 1 de NOTÍCIES MUSICALS Butlletí de la Unió Musical L'Horta, III^a Època. L'editorial deia: "Després de tres

anys torna "notícies musicals". Li costà tres anys renàixer d'un primer intent breu i acabat. Ara portem tretze anys sense parar. Aquella revista portava 8 pàgines. Les d'ara en porten 24. La feren 2 persones, Paco Blai i Paco Perales, amb la col·laboració de Pau López i Juan Carlos López. Hui hi ha 9 persones a la Comissió de Revista, i en el darrer número (Notícies Musicals 38) n'han col·laborat 5 més. Als escriptors caldria afegir totes les persones que aporten fotos i altres materials. A totes estes persones i a totes les que al llarg d'aquests 13 anys han col·laborat en la confecció de la revista, vull donar-los les gràcies més sinceres. També un agraïment especial per a la impremta GRAFI-MAR que tanta paciència té amb nosaltres i que tant ens facilita la feina abaratint despeses. Gràcies a totes i tots els que durant aquests anys heu seguit la revista amb la vostra lectura i els vostres suggeriments. Gràcies a tanta i tanta gent.

L'editorial de la darrera revista portava com a títol: "Feliç i llarga vida!". I em referia a Notícies Musicals, és clar. En allò de les "felicitats" ningú m'ha dit res, sembla que les compartim. Però en allò de la "llarga vida": potser la cosa ja no està tan clara. Passem moments de crisi, que, diuen els entesos, són moments de canvi, de maduració, de creixement... Amén. Sigui així.

De l'anàlisi realitzat per la Comissió de Revista i la Junta Directiva podem concloure que la revista necessita redefinir-se, renàixer, refrescar-se, recrear-se. Cal encetar un nou projecte de revista. Així les coses, es necessita sang nova, sang jove, sang viva que circule de bell nou per les lletres i renglons i ompliga de vida pàgines i més pàgines fent una revista nova, si és el que volem tot-hom.

T'apuntes al nou projecte de revista? T'esperem!

Josep Francesc Blai Duart
Vocal de Revista de la Junta Directiva de la UMLH

Butlletí informatiu de la Unió Musical l'Horta de Sant Marcel·lí

(C/ Músic Cabanilles, 48 baix - 46017 VALÈNCIA)
www.uniomusicalhorta.com
correu-e: umlhorta@ono.com
EXEMPLAR GRATUÏT. Imprés en paper ecològic.

Dipòsit Legal: V-3958-1997.

Impressió i maquetació: Grafimar Coop. V.

Comissió de Revista:

Salvador V. Benloch i Paco Blai (coordinadors),
Josep Climent, Inma Coscollá, Ximo Espí,
Ximena Ortega, Joan Quiles, Àngels Rodas i Inés Sáez

Col·laboradors:

Pascual Pont i José Luis Ahuir

Portada:

Salvador Benloch (Foto)

Les opinions manifestades en els diferents articles són responsabilitat dels seus autors.

Col·laboren:

Conselleria d'Educació
Acadèmia Valenciana de la Llengua

sumari

Editorial	2
Barri i Unió	
Festes Populars	3
Història de la Música	
La música en la prehistòria .	5
Últimes notícies	5
Aniversari	6
Lletres	
Centenari Miguel Hernández	12
Esdeveniments	
De maig a novembre	14
Piccolo divertimento	16

Festes Populares: Un projecte col·lectiu

LES FESTES POPULARS SÓN NOSTRES

Foto Manuel Sánchez (guanyadora del Concurs de Fotografia "José Gea")

« No sols és **anar de festa**, també cal **fer la festa**». Amb aquestes paraules acabava jo el meu anterior article sobre les Festes Populares, publicat a Notícies Musicals (núm. 38, juny 2010). I em mantinc en el que vaig dir. Per això vull començar aquestes pàgines agraint i felicitant les persones que han conformat la Comissió de Festes Populares 2010. Agraint-los tot el seu esforç, la seua dedicació, les seues ganes, la imaginació abocada, el temps emprat, les gestions fetes... I felicitant-les per l'èxit obtingut. Les Festes Populares de Sant Marcellí són un referent per a molta gent que les coneix, per a molts col·lectius que també organitzen activitats i que saben apreciar i valorar el treball que hi ha darrere d'un programa fester com el de les festes del nostre barri.

Programa que no vaig jo ara a especificar, perquè ja en parlí en l'anterior article, però sobretot, perquè el podeu trobar al magní-

fic llibret de festes d'enguany o perquè ja el coneixeu si heu estat ací en festes. De tota manera us faran memòria les fotos que acompanyen estes lletres.

El que sí voldria, però, és escriure algunes paraules que mostren el rerefons del treball que es fa a la Comissió de Festes Populares. Per què, a pesar de totes les dificultats, hi ha gent que continua treballant en la preparació de les festes? Què és el que es pretén des de l'Associació de Veïnes i Veïnes que convoca, sosté i anima la Comissió de Festes Populares? Ho diré amb les meues paraules. Altres potser ho dirien d'altra manera, però estic segur que el moll de l'os és el mateix.

Així, doncs, el que al meu parer es vol, es pretén, s'intenta amb l'organització cada any de les Festes Populares és:

FACILITAR un temps i un espai d'encontre, de retrobament del veïnatge, dels amics i coneguts. La plaça i els carrers adjacents amb les *casetes*, tau-

les i cadires, sopars i begudes... conviden a fer aquesta experiència d'amistat que, encara que repetida cada any, sempre és nova i renovada, inesperada. Refermar vells vincles d'amistat.

Foto Joan Andreu Quiles

Foto Clara Benlloch

OFERIR activitats per a gaudir i passar-ho bé, procurant que abasten a diversos grups de població, des dels més menuts als més grans. Que siguin dignes, respectables i respectuoses amb la diversitat. Que siguin un espill o aparador de la nostra cultura valenciana, del que fem al barri i/o del que voldríem fer per nosaltres mateixos (i que algun dia farem, si volem i podem). Que abracen distints aspectes de la vida i la cultura: esports, músiques, balls, tea-

tre, dansa, etc. combinant tradició i innovació. Ser el que som i mostrar-ho amb dolçor.

SER UN ESTÍMUL I INSTRUMENT per a la convivència entre totes les persones que viuen al barri, les de sempre i les novingudes, les que estan associades i les que no, les que hi viuen i les que només hi vénen a treballar, les que estan de visita o de pas, les que vénen i van... Ampliar les coneixences, fer noves amistats.

No penseu, si de cas, que per objectius com aquests val la pena treballar?!

Doncs bé, acabe com vaig acabar, quasi com he començat. Gràcies als qui deixeu un poquet de la vostra vida en aquest intent. Gràcies per deixar-me participar.

I als qui em llegiu, una pregunta: T'apuntaràs a la comissió d'enguany? Les Festes de 2011 ja s'estan preparant. Potser hi ha algun aspecte de la festa en el que t'agradaria participar especialment, per les teues aficions, pels teus coneixements, per les teues amistats: els esports, les paelles, el teatre, els grups de música... En qualsevol d'aquest aspectes pots també col·laborar des de les teues possibilitats. Anima't!

No vull deixar de fer constància del meu agraïment i reconeixement a tots els responsables de comerços i activitats que han col·laborat anunciant-se, publicitant-se al llibre de festes. La seua aportació és fonamental per al desenvolupament de les Festes Populars.

Paco Blai Duart

Membre de la Comissió de Festes Populars

Foto Manuel Sánchez (segon Premi)

Foto Tomás Sánchez

La música en la prehistòria

Els començaments del fenomen musical ens són desconeguts. A l'interès per esbrinar com, quan i per què els sers humans es van expressar per primera vegada amb música, només hem pogut respondre sobre les hipòtesis,¹ basades majoritàriament, sobre el coneixement que tenim dels "primitius actuals", l'estudi del qual sí que ha tingut pes per a intentar fixar els usos musicals més antics.

En l'actualitat, és comunament acceptat que, en aquells temps (el document més antic que representa un arc musical data de 40.000 a. C.), la música no és considerada com a obra d'art sinó que té una funció religiosa o social. No està escrita i és transmesa per tradició oral. La improvisació juga un paper important, encara que està

cenyida a unes regles determinades, i el músic és un mag o "iniciat" que utilitza la música com vehicle de comunicació amb el més enllà: dels hòmens als déus i viceversa.

Així les coses, en aquestes societats primitives, de fort caràcter nòmada i tribal, la música es relaciona amb la màgia o el fet pseudoreligiós. Més tard, la mitologia (déus que han donat la música als hòmens), la simbologia (formes i matèries dels instruments, sons masculins i femenins, gestos dels músics) o els "ethos" (caràcter moral per a certs tipus de música i circumstàncies determinades), no són sinó conseqüència de l'evolució cap a societats més complexes, sedentàries en la seua jerarquització social.

En els pobles més primitius la música té un caràcter utilitari

col·lectiu, tant en cants de treball com d'expressió emotiva. L'activitat del cos, a través de la dansa en comú, és principal i, per tant, la dualitat artista-públic és desconeguda.

Quasi totes les famílies d'instruments (posteriorment modificats) es presenten en estat primitiu: cordòfons, aeròfons, idiòfon, aquests últims amb un paper molt significatiu.

José Luis Ahuir

¹ CH. Darwin: cants de reclam amorós; K. Buecher: cançons de treball; C. Stumpfs: crits de comunicació; J. J. Rousseau, Herder i Spencer: accents del llenguatge; C. Sanchs: origen comú del llenguatge i la música amb derivació posterior segons les funcions assignades.

ÚLTIMES NOTÍCIES

Els músics de la Unió Musical L'Horta: Ricardo Morote Segura (clarinet) i Joan Andreu Quiles Rodas (percussió) han finalitzat el Grau Professional al Conservatori Municipal de Música "José Iturbi" de València havent estat guardonats amb el PREMI D'HONOR FI DE GRAU PROFESSIONAL 2009-2010" lliurat en l'Apertura Oficial del Curs 2010-2011 el passat dia 19 de novembre de 2010.

Salva Benlloch

Introducció a l'acte de Miguel Hernández el 22 d'octubre de 2010

El motiu d'esta reunió és que la setmana que ve es complixen cent anys d'aquell 30 d'octubre de 1910 que va nàixer Miguel Hernández i és un costum humà el rememorar en estos centenaris a la persona i a la seua obra. Encara que la celebració estarà especialment orientada a

escoltar i sentir la seua poesia, esta no es comprén bé si no es comprén la persona perquè totes dues van profundament enllaçades. Per raons de temps em vaig a limitar a donar unes pinzellades de l'inici i del final de la seua vida.

Els primers anys són decisius en la formació d'una persona, i en el cas de Miguel Hernández es caracteritzen per un xoc brutal entre la força interior que necessita expandir-se i un entorn opressor que la reprimix. Miguel sent molt prompte la crida de la poesia, d'eixa trobada de la musicalitat de les paraules amb els seus infinits significats, d'eixa capacitat sinèrgica de resumir en quatre paraules la dinàmica de l'univers, com quan diu en un dels seus primers poemes: "Que como el Sol sea mi verso / más grande y dulce cuanto más viejo". En Miguel es fa evident el profund misteri de l'elecció. No és Miguel el que tria ser poeta, és la poesia la que l'ha triat a ell. La seua llibertat residix a ser fidel a eixa elecció i Miguel vol respondre a eixa crida a pesar de la fèrria oposició que trobarà en son pare.

Son pare és tractant de bestiar, quasi analfabet, i prompte envia Miguel a pasturar les cabres. Submergir-se en la naturalesa no està renyit amb la poesia. "En cuclillas ordeño / una cabrita y un sueño", diu en un dels seus poemes pastorals. Als huit anys comença a anar al col·legi. Una escola de capellans, perquè Orihuela en aquells temps era eminentment eclesial. Els jesuïtes descobriren prompte la seua capacitat intel·lectual i li oferixen costejar la seua carrera sacerdotal. El pare no accepta, no tant per un sentiment anticlerical com per una espècie d'odi cap al món de l'intel·lecte i la paraula. Si misteriós és que algú senta profundament la crida de la paraula, tant o més misteriós és que algú senta cap a ella un rebuig visceral. El ben cert és que als 13 anys son pare el trau del col·legi i l'envia de nou amb les cabres, desint les protestes dels jesuïtes que li asseguraven un gran profit als seus estudis.

L'odi de son pare cap a la poesia el va portar a propinar-li fortes palisses quan descobria els llibres de poesia que Miguel treia de la biblioteca d'Orihuela i llegia

d'amagat. Però cap vegada va aconseguir apagar la flama que cremava dins de Miguel. Als 15 anys va començar a escriure en un quaderns els seus primers versos i als 20 aconseguix, per mediació del canonge **Luis Almarcha**, que es publiquen en el periòdic local el seu poema "Pastoril". En totes les dures gestions que emprèn per a donar a conèixer la seua obra poètica i inclús per a intentar viure d'ella es va a veure recolzat inicialment per persones molt acostades a l'església catòlica. La seua poesia d'aquella època està en harmonia amb l'ensenyança cristiana del col·legi i l'ambient d'Orihuela; és per això que el cant que dedica al treball l'acaba així: "El trabajo es una escala para ver más cerca a Dios!".

Però estem en 1930, en l'inici d'una tràgica dècada, de la que es pot dir que l'enfrontament de Miguel amb son pare és com una versió domèstica de l'enfrontament de les dos Espanyes que dirà Machado. Miguel viurà de ple eixa tragèdia i la seua poesia ho reflectirà, aconseguint una extraordinària força i duresa, encara que sense perdre en cap moment la seua profunda humanitat. Les "Nanas de la cebolla" mostren clarament com en els moments més difícils manté una enorme tendresa. Estudiar l'evolució de la poesia de Miguel Hernández en paral·lel a l'esdevenir de la història espanyola d'eixa dècada, és un exercici enriquidor que ací no podem realitzar per qüestió de temps.

Hem de botar a 1939. La guerra ha acabat i Miguel intenta fugir a Portugal, En la frontera és detingut i ingressa en una presó madrilenya a mitjan de maig. El 17 de setembre és posat en llibertat per raons que no s'han aconseguit aclarir. Miguel decidix anar a Orihuela per a estar amb els seus, la seua dona i el seu fill. Però allí es coneixen tots i és denunciat. Dotze dies després d'haver

sigut alliberat és tancat de nou en el seminari oriolà que durant la postguerra ve fer de presó. Al desembre és traslladat a Madrid on es troba amb **Buero Vallejo** que al gener de 1940 li fa el seu famós retrat. Eixe mateix mes se celebra el judici en qual se l'acusa, com a únic delicte, de la paraula; però el feixisme li té tant de por a la paraula que és suficient per a condemnar-ho a mort. Pressions de dins i fora d'Espanya aconseguixen que es commute la pena per 30 anys de presó. Al setembre passa a la presó de Palència on el fred i la fam s'enceben en el seu ja dèbil cos i agafa una pneumònia que li deixa greus seqüeles. Passa a la presó de Yeserías, després al penal d'Ocaña i, finalment, al Reformatori d'Adults d'Alacant, el 28 de juny de 1941. Allí pot rebre la seua família, però el que arrossega de la pneumònia, d'una bronquitis mal curada i de les dures condicions carceràries

es convertixen en tuberculosi. Es tramita el seu trasllat al sanatori de Porta-Celi però el permís no arriba fins el 21 de març de 1942, quan ja és massa tard. Miguel ja s'està morint i això ocorre set dies després.

La mort de Miguel ens mostra que l'humanisme està en la capacitat de compadir. Quan açò falta no tenen sentit ni els llaços familiars ni els socials. En el pla familiar està son pare que quan li diuen que el seu fill ha mort, reacciona amb esta frase: "El se lo ha buscado". En el pla social, cal citar Luis Almarcha, el canonge que el va recolzar en la publicació dels seus primers poemes, però que ara, tot i que és una persona molt influent, quan se li demana que intercedisca per Miguel, es nega perquè el poeta no havia cedit prèviament als requeriments del pare Vendrell, perquè no havia renegat de les seues idees i acceptat al règim vencedor. Només quan es casa per l'Església arriba el ja inútil permís, encara que Miguel no ho va fer per canvi de conviccions, sinó perquè la seua dona i el seu fill no tinguen problemes amb la nova burocràcia.

Pascual Pont

Fotos **Arantxa Muñoz**

LA UMLH DE MAIG A NOVEMBRE 2010**MAIG**

29 Participació de la Banda a Sedaví – Moros i Cristians

29 Audició d'Alumnes de l'Escola de la UMLH

JUNY

05 Participació de seccions de la Banda en la Festa Solidària de Càritas

06 Actua la Coral l'Horta en la Trobada de Corals 2010 Vila de l'Eliana a l'Auditori de l'Eliana

10 Audició d'Aspirants de la UMLH al Grau Professional de Música que imparteixen diferents conservatoris.

11 A Poqueta Veu – Lectura de relats

18 Concert fi de curs de l'Aula de Conjunt Instrumental. Audició i presentació d'alumnes que han començat instrument, i lliurament de diplomes a alumnes que han aprovat el grau elemental.

19 Audició de saxòfons al local social

25 Sopar i ronda de Sant Joan a càrrec de la Coral de la UMLH

26 Concert d'Intercanvi de la Banda Juvenil de la UMLH amb la Banda Juvenil Primitiva de Paiporta a l'Auditori Florida de Paiporta

26 Participació de la Coral de la UMLH en l'Aplec Coral d'Alaquàs.

27 Concert intercanvi de la Banda Juvenil de la UMLH amb la Banda Juvenil Primitiva de Paiporta al Pati del Col·legi San Marcelino.

30 Participació de seccions de la Banda de la UMLH a Benetússer – Moros i Cristians

JULIOL

03 Participació de seccions de la Banda de la UMLH a Benetússer – Moros i Cristians

10 Participació de la Banda de la UMLH al Festival de Bandes de Sueca

AGOST

01 Banda – Processó Forn Alcedo

SETEMBRE

24 Inauguració de la Exposició Fotogràfica "Llenguatge del Cos" del fotògraf Toni Maicas

24 Actuació musical amb la veu i la guitarra de Vicent Espí

26 Participació de la Banda de la UMLH en el Festival de Bandes de Música a Sant Marcel·li (Sta. Cec. Grau)

29 Banda UMLH - Processó de Sant Miquel a Catarroja
OCTUBRE

- 01 Cloenda exposició Fotogràfica.
- 01 Xarrada sobre la "Convivència" de Carlos Moukarzel i activitats participatives
- 01 Ronda de casament Coral l'Horta
- 08 Xarrada sobre l'Expulsió dels Moriscs
- 13 La Coral l'Horta participa en Festival Coral a Benimaclet
- 15 Projecció de la Pel·lícula "El Violín Rojo"
- 22 Inauguració de l'exposició "Miguel Hernández"
- 22 Lectura de poemes de Miguel Hernández i cançons a càrrec de socis/es de la Unió
- 24 Concert de la Banda de la UMLH al Mercat de Colom
- 28 Concert Benèfic de la Banda Juvenil de la UMLH al Palau de la Música de València a favor de l'Associació Valenciana de Prader Willi.

NOVEMBRE

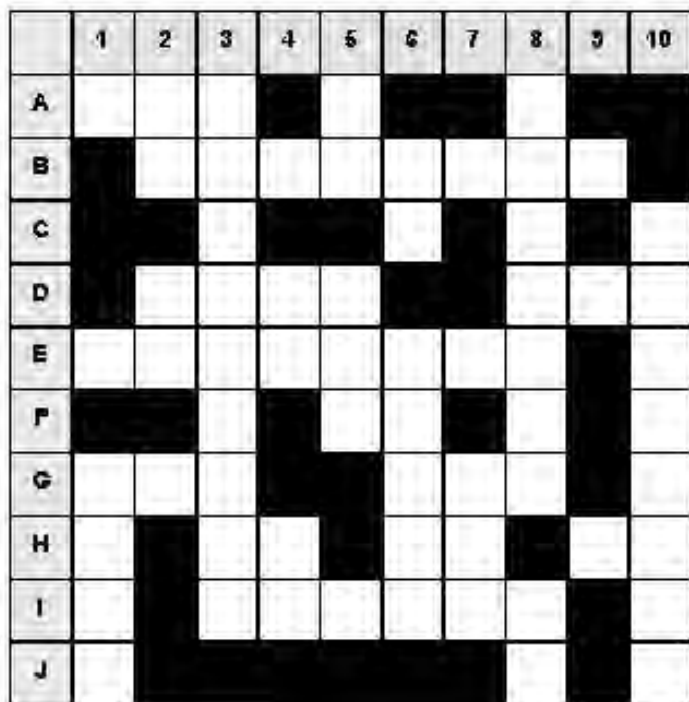
- 06 Participació de la Coral de la UMLH en Festival Coral X Aniversari (Scolapiarum Cantorum) Palau Musica
- 07 Participació de la Banda de la UMLH en el Festival Bandes Música Patraix
- 10 Taller Batukada començament curs.
- 12 Taller Dansa Valenciana començament curs.
- 12 I Concurs Fotografia José Gea + Projecció Pel·lícula "El Ojo Público"

*D'esquerra a dreta:
José Gea, Juan Pardo, Leonor Albiach, Manuel Sánchez, el gran campió del Concurs de Fotografia, Carmen Soler, Clara Benlloch i Martín Forés.*

© Per Joan i Àngels

ENCREUAT

Horitzontals: **A1:** Totes les cordes en tenen d'un/a; **A5:** primera lletra de la música; **A8:** darrera lletra dels plurals; **B2:** bastidor per sostenir les partitures; **D2:** allò que no és religiós; **D8:** funció o paper que algú desenvolupa. **E1:** característica relació i equilibri entre diverses veus o tonades musicals que sonen de forma acorde; **F5:** Nota musical; **G1:** Al llarg de l'any es fan actes a la UML'Horta que son "a poqueta..."; **H3:** No sóc jo ni és ell; **H6:** Nota musical que davant de les paraules incita a repetir; a l'inrevés paraula que el director utilitza per a parar un assaig al moment que no ix bé. **I3:** A l'inrevés instrument de fusta molt xicotet i que sona molt agut.

Verticals: **1G:** So representat per una figura musical segons el lloc que ocupa al pentagrama. **2A:** A l'inveves, nota musical que no sap estar sense fer res; Afirmació que valdria per una nota musical; **2D:** Nota que igual sona que fa de determinant. **3A:** Tenor italià que ens ha deixat al 2007; **4D:** De baix a d'alt, nota musical; **4H:** En orige també anomenaven així la nota do; **5A:** La mateixa nota musical de dalt a baix; **5D:** persones que acompanyen la veu principal; **6B:** Nota que no sap dir que no; **6E:** Figura musical equivalent a dos corxeres. **7H:** No és la. **8A:** Veu aguda d'una coral; **8I:** Nota musical feineria; **10C:** Instrument musical de fusta lluent i que no està brut (és broma).

ACUDIT MUSICAL

Una orquestra professional estava plena de problemes laborals i sindicals. Molts músics faltaven als assatjos. De fet tots els músics havien perdut molts o quasi tots els assatjos, excepte l'oboè.

Finalment, al darrer assaig, el director va agrair-li la seua especial dedicació.

Ell, amb molta humilitat, li respongué:

- "Mestre, és el mínim que podia fer... ja que no hi vindré al concert"

BUSCA LES SET DIFERÈNCIES!

JEROGLÍFIC

Podràs vindre demà a la vesprada per estudiar el duet?

Solucions al Piccolo Divertimento 25:

Embolc de lletres: trombó, timbal, flauta, oboe, trompeta i caixa. **Quina música sona?:** Aniversari felig. **Busca les set diferències:** Punta de la sabata del primer músic, botó de la xaqueta, barra de l'estendart, borla negra del 2on. músic, absència de nota musical, linia de so que surt de la tuba i punta de la sabata del darrer músic.

